

PARAGLIDER OVERLEEFT VLUCHT OP TIEN KILOMETER HOOGTE

De Duitse paraglider Ewa Wisnierska-Cieslewicz haalde in februari het wereldnieuws nadat ze een vlucht op een hoogte van 9946 meter wist te overleven. Speciaal voor Outdoor Magazine vertelt Ewa haar verhaal.

Ewa maakte pas zeven jaar geleden voor het eerst kennis met paragliden en behoort sinds 2004 tot de wereldtop

Ewa wordt 36 jaar geleden geboren in een kleine stad in het zuiden van Polen, slechts twintig kilometer van de Tsjechische grens. Op haar twintigste verhuist ze naar Duitsland waar ze een café begint in Hamburg. De zaken gaan goed, maar ze realiseert zich dat er meer in het leven is dan hard werken. Ewa verkoopt de boel en vat het plan op om te gaan studeren. Daarvoor keert ze in 2000 tijdelijk terug naar Polen waar ze dankzij haar broer voor het eerst kennismakend met paragliden. Ewa is meteen enthousiast. "Ik vond het verbazingwekkend dat men met een glijdscherm ook omhoog kan vliegen, in tegenstelling tot een parachute." In Duitsland haalt Ewa haar brevet. "Toen ik eenmaal mijn brevet had, wist ik dat het mijn leven zou veranderen. Van studeren is het nooit meer gekomen. Ik verhuisde van Hamburg naar het zuiden van Duitsland en dacht aan niets anders dan vliegen. Gedurende een reis van vijf maanden door Frankrijk heb ik zoveel mogelijk plaatsen bezocht om te kunnen vliegen en heb ik heel veel geleerd." Ze wordt instructeur en probeert met lesgeven haar geld te verdienen. "Zo'n vier jaar geleden zeiden een paar vrienden tegen me dat ik wedstrijden moest gaan vliegen. Ik dacht, oké ik kan het proberen. In het eerste jaar won ik meteen alle wedstrijden." Sinds 2004 vliegt Ewa voor het Duitse nationale team en in 2005 wordt ze de beste vrouwelijke paraglider ter wereld als ze vier van de vijf wereldcupwedstrijden wint. Het succes levert haar de naam *Birdy* op. "Vliegen en lesgeven is nog steeds mijn enige bron van inkomsten. Ik heb geen huis of appartement. Ik woon in

mijn Volkswagen-camper zodat ik niet iedere maand huur hoeft te betalen. Deze manier van leven kost weinig geld. Ik geef niet om luxe. Vrije tijd vind ik belangrijker dan geld."

In februari van dit jaar is Ewa aan het oefenen voor de wereldkampioenschappen paragliding in Manilla (Australië) als ze in een onweersstorm terecht komt. Ze probeert de storm te omzeilen, maar komt er juist midden in terecht als twee regenbuien samenkomen. Het is een zeer uitzonderlijke meteorologische situatie. Ewa bevindt zich op dat moment op circa 2200 meter hoogte. Acht andere piloten die bij haar in de buurt vliegen, weten te ontsnappen. Met een snelheid van soms meer dan twintig meter per seconde wordt ze omhoog gezogen richting hemel. "Het was net alsof je in een stoel wordt gedrukt van een auto die in een paar seconden van

snelheden oplopend tot vijftig meter per seconde voor. Die kunnen reiken tot een hoogte van tien kilometer, waar de rustiger stratosfeer begint. De gps heeft feilloos al haar vlieg-bewegingen geregistreerd: twintig minuten lang vliegt ze tussen de acht en tien kilometer hoogte. Dat ze buiten bewustzijn is geraakt, is waarschijnlijk haar redding geweest en daardoor de extreme kou en het gebrek aan zuurstof heeft overleefd.

Nog harder dan ze omhoog werd gezogen, daalt ze met een snelheid van soms meer dan 33 meter per seconde (bijna 110 kilometer per uur) richting het aardoppervlak. Op 6900 meter (dit is een vermoeden want haar gps zit onder het ijs) komt ze weer bij kennis. Maar vanwege haar bevriezingen kan ze zich bijna niet bewegen. Ze heeft er geen notie van hoe lang ze buiten kennis is geweest.

"Terwijl ze alsmaar hoger vliegt, temidden van bliksem en hagelstenen verliest ze haar bewustzijn en als een dood vogeltje vliegt Birdy door het luchtruim."

nul naar honderd kilometer per uur accelereert." Tevergeefs probeert ze spiraalsgewijs af te dalen. Normaal gesproken is dit een zeer snelle manier van afdalen, maar door de centrifugaalkracht dreigt ze buiten westen te raken en moet ze haar poging staken. Op 4000 meter heeft ze het laatste radiocontact met haar team op de grond: "Ik kan niks meer doen, het regent en hagelt en ik vlieg alsmaar hoger, ik ben verloren."

"Ik wist dat mijn overlevingskans zo goed als nul was. Ik beefde de hele tijd en het laatste wat ik mij kan herinneren is dat het donker was en ik overal om mij heen de bliksem hoorde." Bij temperaturen van veertig tot vijftig graden onder nul raakt haar lichaam bedekt met ijs. Op de gps die ze met zich meedraagt is later af te lezen dat ze een maximale hoogte heeft bereikt van 9946 meter. Hoger dan de hoogste berg op aarde, de Mount Everest is 8848 meter, en bijna net zo hoog als een Boeing 747 doorgaans vliegt. Ongewild breekt ze hiermee het hoogterecord voor paragliders dat sinds 2006 op naam stond van de Nederlander Leroy Westerkamp (zie kader). Maar Ewa is alles behalve blij met dit record. Volgens meteorologen komen in onweersbuien opwaartse winden met

haar mobiele telefoon, waarvan ze helemaal is vergeten dat ze die bij zich draagt. Haar teamleden hebben haar anderhalf uur onophoudelijk geprobeerd te bereiken. Ze geeft haar coördinaten door en haar team vindt haar uiteindelijk op zestig kilometer van de plek waar ze is opgestegen. In het ziekenhuis wordt Ewa behandeld voor bevriezingen aan haar gezicht, oren, handen en benen. Al na een uur wordt ze alweer uit het ziekenhuis ontslagen.

Een 42-jarige Chinees die ook door de storm werd meegevoerd had minder geluk. Hij werd dood aangetroffen op 75 kilometer van het startpunt. De organisator van het paragliding-evenement Godfrey Wennes verklaarde na afloop: "Het geluk dat Ewa heeft gehad, is te vergelijken met het tien keer op rij winnen van de loterij."

Tien dagen na het ongeval gaat Ewa voor het eerst weer de lucht in. "De vlucht was vooral bedoeld om het plezier terug te vinden in het vliegen. Ik heb er intens van genoten en het was ook erg emotioneel. Ik heb gehuild van geluk dat ik dit avontuur heb overleefd."

Bij de wereldkampioenschappen behaalde Ewa een voor haar teleurstellende tiende plaats. Volgens Ewa had dit slechts deels te maken met haar verminderde lichamelijke en geestelijke conditie van dat moment. Grootste boosdoener was wederom het weer. Haar wet in Manilla normaal zonnig en droog is, bepaalde nu de regen het weerbeeld. Geluk speelde hierbij een belangrijkere factor dan techniek. Ook andere paragliders die normaal de podiumplaatsen bezetten, moesten nu met minder genoegen nemen.

Aan haar hachelijke vlucht hield Ewa slechts lichte bevriezingen over aan haar gezicht, oren, handen en benen

